

Debuut

Net als veel andere psychiatrische patiënten heb ik een half boek op de plank liggen over mijn ervaringen in de GGz. Bij wijze van research heb ik onlangs mijn dossier opgevraagd bij de GGz instelling waar ik een aantal jaren geleden opgenomen ben geweest. Ik hoopte op stof voor mijn roman. Bovendien ben ik van nature een beetje achterdochtig en vind het onprettig dat er een heel boekwerk over mij is aangelegd zonder dat ik weet wat erin staat.

Het was inderdaad een enorme stapel papier dat bij het secretariaat op mij lag te wachten.

Volgens de verslagen van de intake oogde ik 'verzorgd' en 'conform kalenderleeftijd', en mijn intelligentieniveau werd bovengemiddeld geschat. Zelfs mijn kleding werd hier en daar beschreven. Zo vond men mijn felgekleurde zomerjurk niet bij mijn 'ernstig depressieve affect' passen. Als docent psychologie leerde ik mijn studenten ooit om dit soort verslagen te schrijven. Maar hoe anders is het als het over jezelf gaat!

Het meest surrealistisch zijn de verslagen waarin mijn gedrag dagelijks gedetailleerd werd beschreven in keurig vakjargon. Bij opname was mijn 'affect weinig modulerend', had ik slechts 'beperkt ziektebesef', maar wel 'stemmingscongruente wanen'. In de rapportages van de verpleging valt precies na te lezen hoe vaak ik 's nachts mijn kamer verliet om naar het toilet te gaan of een kopje thee te zetten. Verschillende keren kwam ik het zinnetje tegen 'Patiënte heeft veel moeite met haar diagnose'. Blijkbaar hebben andere cliënten dat niet? Later, toen mijn gedrag 'maniform' werd, maakte de verpleging melding van grof taalgebruik en vloeken tijdens de lunch, en het feit dat ik niet door de gangen liep, maar vloog.

De kille klinische verslaglegging van het personeel staat in schril contrast met de heftige emoties die ik in die periode ervoer. Maar tegelijkertijd was ik ook wel ontroerd over dat zoveel mensen bezorgd over mij waren. Zelf beschouwde ik het in die tijd toch vooral als mijn eigen schuld dat het zo slecht met me ging. Ik was tenslotte zwak, niet voor dit leven toegerust. Een weeffout.

Hoe bevreemdend al dat vakjargon ook aan deed, van één term kon ik de humor wel inzien. In een intakeverslag stond dat ik in 2012 'debuteerde in de GGz'. Mocht mijn roman nooit gepubliceerd worden, dan heb ik toch tenminste ergens mijn debuut in gemaakt.

Catharsis